

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 71.132 van 26 januari 1998
in de zaak A. 41.727/IX-350.**

In zake : de Algemene Centrale der Liberale Vakbonden
van België, vertegenwoordigd door :
1. Willy WALDACK,
2. Noël HEINCKIENS

tegen :

1. het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Verkeerswezen en
Institutionele Hervormingen.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat namens de Algemene Centrale der Liberale Vakbonden van België op 15 december 1989 door Advocaat W. LAMBRECHTS werd ingediend om de vernietiging te vorderen van het koninklijk besluit van 12 juni 1989 tot oprichting van de Raadgevende Commissie voor de studie en de verbetering van het openbaar vervoer;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. DE COENE;

Gelet op de beschikking van 26 september 1991 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van de verzoekende partijen en de eerste verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 5 januari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 januari 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat O. RONSE die, loco Advocaat J. PERLBERGER verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Adjunct-adviseur L. CLOET, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-Auditeur P. SOURBRON, daartoe gemachtigd bij beslissing van 11 december 1997 van de Auditeur-generaal;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de aanwijzing van de verwerende partij.

Overwegende dat verzoekende partij in haar verzoekschrift als tegenpartij zowel de Belgische Staat als het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest aanwijst; dat het bestreden besluit de oprichting, de samenstelling en de werking van een commissie voor de studie en de verbetering van het openbaar vervoer tot voorwerp heeft; dat de oprichting van zulk een commissie op grond van de artikelen 6, § 1, X, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en 4 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen, in werking getreden op 1 januari 1989, tot de bevoegdheid van het Brusselse Gewest behoort; dat, weliswaar op het ogenblik van het uitvaardigen van het aangevochten besluit, de bevoegdheden van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering

krachtens artikel 47, § 1, van voornoemde bijzondere wet van 12 januari 1989 bij wijze van overgangsmaatregel werden uitgeoefend door de Koning overeenkomstig de gecoördineerde wet van 20 juli 1979 tot oprichting van voorlopige gemeenschaps- en gewestinstellingen; dat zulks evenwel geen afbreuk doet aan het gegeven dat het aangevochten besluit een gewestelijke aangelegenheid regelt, zodat het Brusselse Gewest als tegenpartij moet worden aangewezen en de Belgische Staat buiten de zaak dient te worden gesteld;

2. Over de procesvertegenwoordiging.

Overwegende, wat de vertegenwoordiging in rechte betreft, dat de Brusselse Hoofdstedelijke Regering op grond van de artikelen 82 van de voornoemde bijzondere wet van 8 augustus 1980 en 38 van de voornoemde bijzondere wet van 12 januari 1989 het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest in rechte vertegenwoordigt en de gedingen van dat Gewest namens haar worden gevoerd ten verzoeken van het door haar aangewezen lid; dat die bepalingen, wat het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest betreft, op de datum van de installatie van de organen van dat Gewest -12 juli 1989- in werking zijn getreden, waardoor een einde is gekomen aan de overgangsmaatregel die inhoudt dat de Koning de bevoegdheden van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering uitoefent; dat vanaf voormelde datum de vertegenwoordiging in rechte van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest derhalve enkel door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering ten verzoeken van het door haar aangewezen lid -en dus niet door de Minister van Verkeerswezen en Institutionele Hervormingen- kan worden uitgeoefend;

3. Over het voorwerp van het beroep.

Overwegende dat de omvang van het beroep moet worden bepaald aan de hand van de inhoud van het verzoekschrift; dat uit de formulering van het enig middel blijkt dat de verzoekende partij enkel de samenstelling van de Raadgevende Commissie voor de Studie en de Verbetering van het Openbaar Vervoer aanvecht; dat hieruit volgt dat het voorwerp van het beroep beperkt is tot de bepalingen van het bestreden besluit die rechtstreeks of onrechtstreeks de samenstelling van de bedoelde commissie regelen, en dan nog enkel in de mate dat die bepalingen tot gevolg hebben dat verzoekende partij wordt verhinderd zitting te nemen in voornoemde commissie; dat hieruit volgt dat het voorwerp van het beroep is beperkt tot artikel 3 van het bestreden besluit;

4. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

Overwegende dat ambtshalve de onontvankelijkheid van het beroep moet worden opgeworpen; dat artikel 3 van het bestreden besluit, gewijzigd bij besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve van 13 juni 1991, immers is opgeheven bij besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 7 december 1995 en door een nieuwe bepaling is vervangen; dat luidens § 1, 15°, van die bepaling van de Adviescommissie voor de Studie en de Verbetering van het Openbaar Vervoer deel uitmaken "drie leden aangeduid op voorstel van de drie meest representatieve vakbonden van het personeel van de Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel"; dat verzoekende partij één van die drie vakbonden is; dat hieruit volgt de verzoekende partij thans geen belang meer heeft bij de nietigverklaring van artikel 3 van het bestreden besluit; dat het beroep bijgevolg niet ontvankelijk is;

5. Over de kosten.

Overwegende dat het teloorgaan van het belang van verzoekende partij niet aan haarzelf kan worden toegerekend, terwijl het beroep ook niet kennelijk had dienen te worden afgewezen; dat het past de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De Belgische Staat wordt buiten de zaak gesteld.

Artikel 2.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zesentwintig januari
1900 achtennegentig, door de IXe kamer, die was samen-
gesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

G. BAETEMAN.